तवाधर खिं बु विद्रुमेषु पर्यसमितत् सहसे। सर्गः १३ सिवेगात्। जध्वीद्भुरप्रेतिमुखं कथिचत् क्रेगाद्प कामित ग्रह्वायूयं॥१३॥ प्रवृत्तमात्रेण पर्यास पातुमावर्त्तवेगाद्भमता घनेन। त्राभाति स्विष्ठ मितः समुद्रः प्रमथ्यमाने। गिरिणेव स्वः॥१४॥

तवित। एतत् श्रद्धानां प्राणिविशेषाणां यूर्णं समूदः
कथित केनापि प्रकारेण क्षेशादपकामित श्रपसरित किं॰
श्रद्धां जमीणां वेगात् विदुमेषु प्रवालेषु सहसा श्रकसात्
पर्यसं सग्नं पुं॰ किं॰ श्रद्धां जर्धेषु प्रवालाङ्ग्रेषुप्रेतं सग्नं
मुखं यस तत् किं विद्रमेषु तव श्रधरं साम्यात् स्वर्द्धनो तेषु
॥१३॥ प्रवन्ति। दतोस्मिन् भागे समुद्रो घनेन मेघेन कला
भ्रयःपुनर्गिरिणा मन्दरपर्वतेन प्रकर्षेण मय्यमान दव भ्रयि
हमत्यन्तमाभाति श्रीभते किं॰ घनेन पर्यां जलानि पातं
प्रवन्तमानेण पु॰ किं॰ घं श्रावर्त्तस्य जलभमस्य वेगात्
स्वमता॥१४॥